

Zuzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trst'án

KOUZELNÁ TŘÍDA V KNIHOVNĚ

čte ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®

Zuzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trst'án

KOUZELNÁ TŘÍDA V KNIHOVNĚ

čte ní
pro
prv | nač
ky

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Zuzana Pospíšilová

Kouzelná třída v knihovně

Vydalo nakladatelství Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9144. publikaci

Ilustrace Drahomír Trstřan

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2024

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Drahomír Trstřan, 2024

ISBN 978-80-271-7138-5 (pdf)

ISBN 978-80-271-5216-2 (print)

Obsah

Předmluva	7
Jak rozeznat b a d?	9
Parádní jízda!	13
V knihovně	17
Standa a Rendas	21
K čemu jsou ta písmena?	25
Knižní obrázky	29
První nápověda	33
To je maďarsky?	37
Hádanka	41
Klíče nemáme, ale... ..	45
Šifra	49
To jsou ony!	53
Někdo chybí	57
Svačinka	61
Zábavné čtení	65
Každá kniha může být kouzelná	69

Předmluva

V kouzelné třídě děti zažívají všelijaká dobrodružství, protože jejich paní učitelka je naprosto jiná než ostatní učitelé. Jasmína Bílá je totiž kouzelná víla. Do školy chodí žáci hlavně proto, aby se něco naučili. S paní učitelkou Bílou je učení vždy zábavné. V této knize se dozvíte, jaké to bylo, když děti navštívily knihovnu. To je totiž jedno z nejbáječnějších míst na světě. Najdete v ní pohromadě spoustu příběhů, ze kterých se můžete nejen radovat, ale také poučit. Co se děti v knihovně dozvěděly a co tam s vílou Jasmínou zažily? To zjistíte po přečtení dalšího dílu ze série Kouzelná třída.

Jak rozeznat b a d?

„Naučit se poznávat písmenka je velmi důležité,“ prohlásila paní učitelka Jasmína.

„Ale mě to nebaví,“ protestoval Oliver.

„Taky se mi to při čtení občas trochu plete,“ přiznala se Lída. „Hlavně malé tiskací b a d.“

„Tak já vám ukážu malou pomůcku,“ navrhl paní učitelka a své kouzelné ukazovátko namířila na bílou zed' u dveří. V tu ránu se tam promítla věta napsaná tiskacími písmeny. Na první pohled bylo jasné, že se v ní střídala malá písmenka b a d. Raději ale mávla ukazovátkem ještě jednou a všechna písmenka b a d se zvýraznila.

Jenda je dobrý bubeník, který bude bubnovat
na buben nejen v dubnu.

„Kdo mi to přečte?“ zeptala se víla Jasmína.

Přihlásil se Tadeáš. Větu přečetl správně a ani jednou se nespletl.

„Výborně!“ pochválila ho paní učitelka. „Všichni dobře víme, kterým směrem máme číst,“ řekla a ukázala na větu zleva doprava. „Když má písmenko břicho otočené tam, kde teprve budeme číst, je to písmeno b. A když je otočeno směrem, kde už jsme text dočetli, je to písmeno d.“

„Aha,“ vykřikla Lída. Konečně měla nějakou pomůcku. Teď už se snad nikdy nesplete. Paní učitelka jí pro jistotu promítla na stěnu další slova.

Lída je bez zaváhání přečetla: „Budulínek, dloubat, bedna, dobrota, body.“

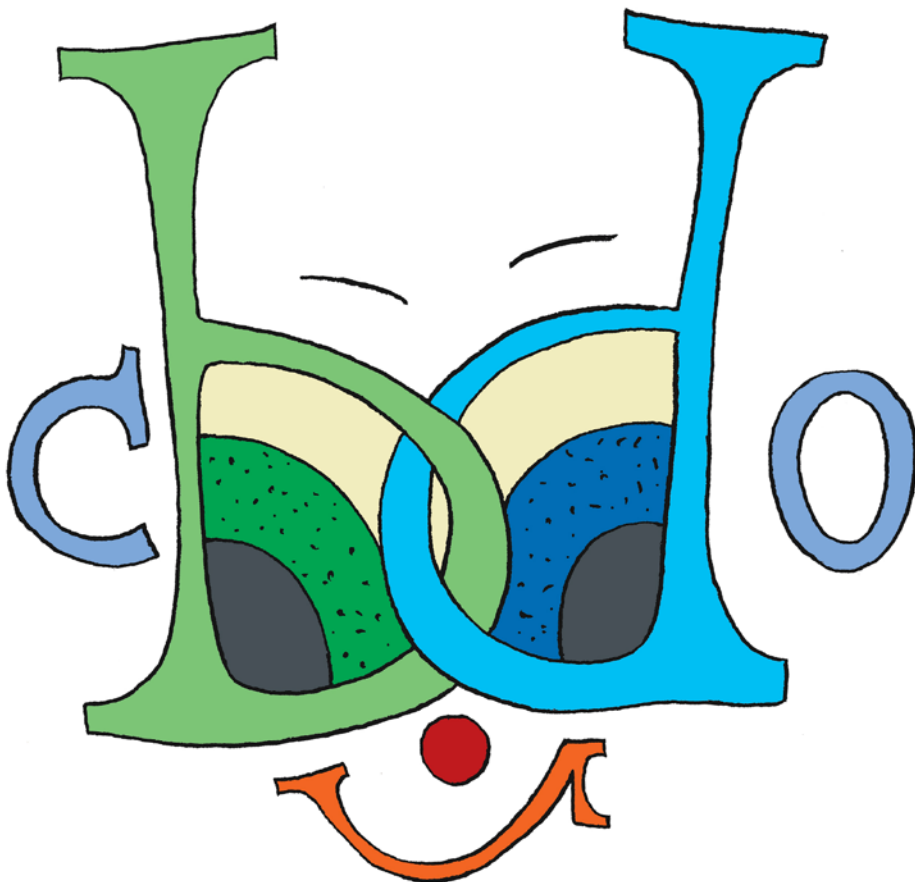
„Mám z tebe radost. A z vás ostatních taky,“ pochválila děti jejich paní učitelka. Pak dodala: „Je velmi důležité umět číst. Nejen proto, že si budete potřebovat přečíst návody k použití věcí nebo recepty při vaření. Můžete také číst knihy. Víím, že to zpočátku není jednoduché, ale věřte mi, že některé knížky jsou opravdu kouzelné. A vííte, jak se jmenuje místo, kde najdeme nejvíce knih pohromadě?“

„Knihkupectví?“ hádal Patrik.

„Máš pravdu, ale taky v kni...“

„V knihovně!“ dopověděla Petříčka za paní učitelku.

„Přesně tak. A zítra se do knihovny zajdeme podívat,“ oznámila dětem víla Jasmína.

Parádní jízda!

Když paní učitelka žákům řekla, že se do knihovny půjdou podívat, nebyla to tak docela pravda. Oni se tam totiž doslova a do písmene sklouzli.

Po zazvonění přešla víla Jasmína rovnou k oknu, které otevřela dokořán. Něco zašeptala a přitom zamávala rukama. Vypadalo to, jako kdyby chtěla odehnat holuby z okenní římsy. Během chvilky se za oknem objevil obří tobogán s průhlednými stěnami. Byl dlouhý a mnohokrát zatočený. V některých místech se dokonce rozdvojoval. Děti to zvědavostí nevydržely. S údivem na tváři se přemístily k oknu. Přímo před očima jim vyrůstal tobogánový labyrint. Nikdo ale nevěděl, kam vede.

„Včera jsme se bavili o knihovně. Vsadím se, že to povede do ní,“ řekl nahlas Kuba. Doopravdy se však s nikým sázet nechtěl. Zajímalo ho jedině. „Poteče v tobogánu voda jako na koupališti?“ zeptal se polohlasně.

„Jó, to by bylo super,“ vykřikl hned Jirka. Vodní klouzačky miloval.

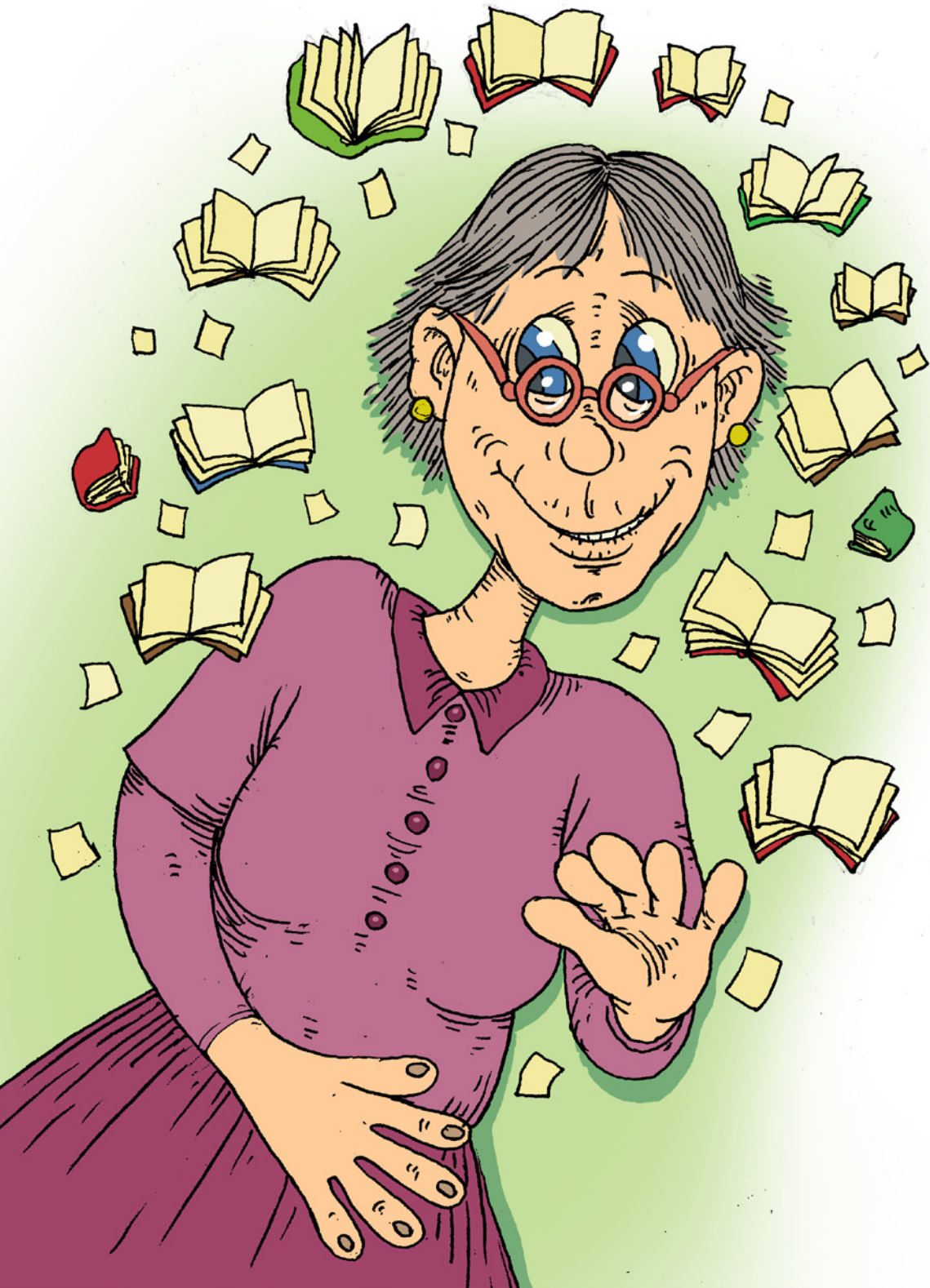
„Ale co moje šaty?“ strachovala se Kačka. Měla je nové a nechtěla si je hned zničit.

„Máte pravdu,“ obrátila se k dětem víla Jasmína, když dokončila své vílí čarování. „Máme namířeno do knihovny. Ale bude to neobvyklá cesta. Abychom se tam dostali rychleji a nemuseli několikrát přecházet přes silnici, doklouzáme se tam po tobogánu. O své oblečení se bát nemusíte. Kouzelná voda hned uschne.“

Matěj s Oliverem radostí zatleskali a Kačka se přestala strachovat o své šaty. Paní učitelka postavila k okennímu parapetu svou kouzelnou židli, na které děti sedávaly při zkoušení. Vybídla Standu, aby jel jako první. Vyskočil na židli, a když se v tobogánu spustila voda, sklouzl se jako první. Hned za ním jel René. První rozdvojení ho však zavedlo jinudy. Poslední Kamilka měla možnost sledovat, jak spolužáci kloužou tobogánovým labyrintem a sbírala odvahu. Nakonec se také sklouzla.

„To byla parádní jízda!“ prohlásila Lída, když se všichni sešli před vchodem do knihovny. Tam totiž vedly všechny klouzačky. Pak tobogán zmizel. Děti byly suché a na nohou měly místo školních přezůvek své boty.

V knihovně

„Doufám, že vám nemusím vysvětlovat, jak se máte v knihovně chovat,“ řekla paní učitelka. Mrkla na své žáky a dala si prst před pusou. Všichni pochopili. Ještě před chvílí si potřebovali sdělovat zážitky z jízdy na tobogánu. Teď se ale ztišili.

„Nejprve se nám bude věnovat paní knihovnice nebo pan knihovník. Budete pozorně poslouchat, jako kdybyste byli ve škole. Nebudete mluvit. V knihovně se nesmí běhat. Když si vezmete knihu z regálu, abyste si ji prohlédli, musíte ji pak vrátit na stejné místo,“ řekla ve stručnosti Jasmína Bílá. Poté vzala za kliku a společně s dětmi vstoupila do budovy knihovny.

Měla pravdu. Starší paní s brýlemi na očích a milým úsměvem na tváři se jim hned začala věnovat. „Vítejte v naší knihovně,“ přivítala je. Pak celou kouzelnou třídu zavedla do dětského koutku. Ten vypadal jako kobercové schodiště. Tam si děti vyzuly boty a posadily se.

„Teď si řekneme něco o tom, jak o knihy správně pečovat. Co myslíte, může se na knihy sahat špinavýma rukama?“ zeptala se.

„Ne, musíme si je umýt,“ přihlásil se Jirka.

„A usušit, aby nebyly mokré,“ dodala Lenka.

Paní knihovnice přikývla a ukázala dětem knihu, která měla ušpiněnou stránku od nějaké barvy.

„Někdo nám chtěl vrátit takto špinavou knihu.“

Děti na to zíraly s úšklebkem a nechápavě vrtěly hlavou.

„Někdo také použil knihu jako svačínový ubrousek,“ pokračovala paní knihovnice. Otevřela další knihu. V té se v místě, kde se setkávají stránky, nahromadily drobky.

„Myslíte, že se může kniha číst ve vaně?“ zeptala se.

„Jo, moje mamka to dělá,“ ozval se Jonáš.

Paní knihovnice ale zavrtěla hlavou a pak dětem ukázala knihu, která měla úplně zvlňené stránky. „Tohle je kniha, kterou někdo utopil ve vaně. I když se stránky usušily, už nikdy kniha nebude stejná jako dřív.“

Děti pozorně sledovaly paní knihovnici, když jim ukazovala ohořelou knížku, knihu s vytrhanými stránkami a také jednu počmáranou.

Všem bylo jasné, že takto bychom se ke knihám rozhodně chovat neměli.